

LXXVI.

B e t æ n n i n g

over

Uoverensstemmelseerne mellem de af Thingene vedtagne

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1875
til 31te Marts 1876.

(Udgiven af Fællesudvalget den 12te Mai 1875).

Efter at Fællesudvalget igjennem tvende Møders Forhandlinger var kommen til det Resultat, at dets Forhandlinger om Uoverensstemmelseerne i de foreliggende Finanslovsforslag ikke vilde kunne fremmes med Nytte, forinden Udvalget var bekendt med Regjeringens Stilling til dem, overdrog det til Formanden at give Conseilspresidenten en Meddelelse herom. Som Svar herpaa modtog Udvalget under 9de Mai følgende Skrivelse fra Conseilspresidenten:

„Det ærede Udvalg har gjennem sin Formand meddelt mig som Regjeringens Chef, at dets Forhandlinger om Uoverensstemmelseerne i de foreliggende Finanslovsforslag ikke vilde kunne fremmes med Nytte, forinden Udvalget er bekendt med Regjeringens Stilling til dem.

Jorfaavidt der nu paa dette Tidspunkt spørges om de enkelte Punkter, som ere Ojensstand for Uenighed, turde Regjeringens Stilling til disse formentlig være tilstrækkelig bekendt, og jeg tør fremdeles forudsætte, at man vil finde det naturligt, at Regjeringen ikke udtaler sig om, hvilke Bempelser paa de enkelte Punkter den for sit Bedkommende maatte mene at kunne gaa ind paa, forinden det nærmere meddeles, hvorledes Udvalgets ærede Medlemmer stille sig til dem.

Uf større Interesse for det ærede Udvalg turde det maasse være at have en Tilkjendegivelse af, hvorledes Ministeriet mere i Almindelighed stiller sig ligeoverfor den tilstedeværende Strid og den hele derved fremkaldte politiske Situation. I disse Henseender skal jeg derfor tillade mig at udtale, at Ministeriet, der gaar ud fra, at det paa de under Finanslovsbehandlingen omstridte Punkter i alt Besøntligt er i Overensstemmelse med Landstinget, heller ikke nærer nogen Tvivl om, at det for sit Bedkommende vilde kunne tiltræde, hvad Landstinget kunde blive enigt om med Folkethinget, og at Ministeriet maa finde det høist ønskeligt, at en saadan Enighed maatte opnaas. Jeg finder itkun Anledning til at tilføie, at, medens Regjeringen ikke paa nogen Maade kunde anse det forsvarligt eller foreneligt med den Stilling, den har indtaget, at træde tilbage under Kampen, navnlig saalænge den førtes imellem Folkethinget og Landstinget i Forening med Regjeringen, er Situationen efter min Opfattelse en ganske anden, naar Enighed mellem begge Thing kan opnaas, og jeg tager ikke i Betænkning, for derved muligvis fra Regjeringens Side at lette og bidrage til Forstaaelse og Overenskomst imellem Thingene, at erklære, at jeg og med mig selvsølgelig hele Ministeriet er beredt til at begjære vor Dimission, saasnart jeg har forelagt Hans Majestæt Kongen en af begge Thing vedtagen Finanslov til Stadfæstelse.“

Derefter skrev Udvalget til en Behandling af de enkelte foreliggende Uoverensstemmelser, der førte til, at Udvalgets Flertal fremsætter de nedenstaaende Indstillinger. Et Mindretal (Berg og S. N. Hansen) indstiller det i Folkethinget vedtagne Finanslovsforslag til usorandret Vedtagelse i begge Thing.